ras ſedda peſſa tahtwa pärrandada, ſis tõſſep werrine taplus, ſeni kui ne, kes ennambaste omma hawatu, mant ärralãwa. Muido tullep eddimält eſſane, kui peſſa perremees, ütſinda, kaep peſſa ärra, kas ta rahhoga jälle ſiñna wõip aſſuda: ſis lääp ta ärra nink toop omma abbikaſa ehk emmatſe ütten, nink nakkawa peſſa kohhendama. Ni kui maja rahwas neile, kui na wahheſt warra omma tulnu nink weel hõlpſaste konne ei lõwwa, konne otswa nink neid ehk muud, mes neile kõlbap ſũwwa, murro päle pannewa, ni pannewa nemma neile ka peſſa woodres kaſſuka nink willatſe ja linnatſe röiwa närtſe, wannu pulste nink paklid walmis, mes ne ſis römoga peſſa kandwa. Muido kaewa nemma ka koſt aija ehk plegi päält hääd linnaſt röiwaſt, rätte, ſukke ja langa tükke peſſa kanda. Emmane munnep 2, 3 ehk 4 munna, mes weidi wähhemba kui hanni munna nink walge ja weidi ahha ehk köllatſe omma, nink koſt kolme nãddali pärraſt poja wäljatullewa. Eſſane ja emmane haudwa peſſa päal töine töiſe alla nink niſamma kaitswa nemma ka ommi poige; eal ei lä möllemba ütteliſe koddust ärra, nink õſe ja ſaggede ka päiwa ajal omma möllemba koddun. Kumb neiſt peſſa päal om, ſe ajap omma pä ſälga ja omma werrewa nokki pisto taiwa pole ülles, et koddas tedda näes nink ſel es peas himmo ollema, henda temma päle mahalaske, kun ta nok ni kui odda hõlpſaſt temma mao mahhalaſſes. Wanna towa töine töiſe alla poijele toiduſt, eddimält maokeſi, pärraſt rawwitſewa nemma neid ommaſt hõtſiſt koolnu ja poleſt ärraſeetu nink wimate ellawa konnega. Poige ſõõtmine om ſelgeste ja kenna nätta, kunna wanna ſe man peſſa were päal ſaiſap nink nore omma nokki neile wasta ajawa. Kui poijil ſiwa omma kaſſunu, ſis oppetawa wanna neid ſure holega lendama, ſeddawärki: Wanna pannep ütte ſiwa otſa peſſa were päle nink wõngutap töiſt

ſiwa. Üts neiſt poijeſt lääp ſiwa mõda ni kui purde päal eſſa ehk emma ſälla päle. Sis lendap wanna taſſalikult liggi peſſa ümbrezõri nink poig ſirrutap ja ligutap ommi ſiwu, henda paigal õkwa hoita. Seddawiſi oppip ta ommi ſiwu weidi pruukma. Pärraſt laſſep wanna henda körraſt weidi alla, et poig temma kottal eſſi ka nakkas lendama. Kui ſe ärrawäſſip ehk pelglik om, laſſep ta henda jälle wanna ſälla päle maha. Eggapäiw lendawa nemma weidi kawwembale peſſaſt ärra, ent ikkes ümbre-zõri. Kui poja ka jo eſſi lindo lãwa, lendawa wanna ommete ikkes weel al neide kottal, et kui ütſ poig wahheſt ſis weel pikka zõri lendamiſen ärrawäſſip, wanna tedda wõip omma ſälla päle wõtta. Ni lendawa wanna omme poigega eggapäiw mitto tundi järge mõda, nink ni harjotawa nemma neid wimate täwweste lendama, et na jõudwa neidega talwes lämmale-male ſedda pikka teed lajaſt merreſt üllemiña. Kui tonikurrel ſũggiſel minnek tullep, ſis kogguwa nemma henda ümbrekaudo hulgani ütte hainama päal wee weren kokko, ſelle et na ſaggede jowa. Neide hulga ei ſõ, ei ka ſõkku põlde wilja ärra, ni kui kurre kül teggewa. Wimate lãwa nemma ſuren pargin ärra. Ahwrika maal tullewa pärraſt mitto parki kokko nink kikeennambaſte nättas neid Egipti maal talwel tuhhat ja tuhhat ütten koon, ſeſt et nemma ſääl wõral maal ikkes allati ſurin hulgen kokkohoitwa.

Se jätmata armohool, mes tonikurre omme poige kaſwatamiſe man innemiſte liggidal piddawa, ſe wäſſimata uſſindus, mes neiſt ſe man nättas, nink ſe uſſutaw armaſtus ja abbi, mes nemma töine töiſele omman abbiellun näütwa, nink mink läbbi nemma innemiſile oppuſes ja eenkojus eggapäiw ſilmi een omma, kiik ſe, ni kui ka neide waggaus, taſſaus ja tarkus kigen neide wiſin ja komben, om neid linda

Ma-rahwa Kalender 1847, lk. 13